

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/326/2018
Identifikačné číslo spisu: 4312218104
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4312218104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C/36/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/65/2016-128 z 29. februára 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 12C/36/2013-76 z 25. marca 2015, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/65/2016-128 z 29. februára 2016 nadobudlo právoplatnosť 22. apríla 2016.

2. Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním z dôvodu, že súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Z tohto dôvodu žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

3. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 24. mája 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred

dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), skúmal najskôr, či žalobkyňa dovolanie podala v zákonom určenej lehote. Vzhľadom na dátum podania dovolania (24. máj 2016) dovolací súd pri skúmaní včasnosti dovolania žalobkyne vychádzal z procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala, konkrétne z ustanovenia § 240 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, ako aj z ustanovenia § 240 ods. 2 OSP, podľa ktorého zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Prihliadal tiež na ustanovenie § 57 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Dovolací súd v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 57 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa do plynutia lehoty nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Toto ustanovenie je podľa názoru dovolacieho súdu použiteľné len v prípade lehôt určených podľa dní. V prípade lehôt určených podľa týždňov, mesiacov (to je aj prípad dovolacej lehoty) alebo rokov, ustanovenie § 57 ods. 2 OSP upravuje nielen koniec, ale aj začiatok (prvý deň) plynutia lehoty, ktorým je „deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.“ V danom prípade je ním deň nadobudnutia právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

5. V prejednávanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/65/2016-128 z 29. februára 2016 doručované poštou. Ako vyplýva z doručky pripojenej na liste spisu číslo 131, splnomocnený zástupca žalobkyne zásielku prevzal 22. apríla 2016, ktorým dňom nastali právne účinky doručenia uznesenia. Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Podľa ust. § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu preto nadobudlo právoplatnosť 22. apríla 2016. Týmto dňom zároveň začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorej koniec pripadol na nedeľu 22. mája 2016. Posledným dňom na podanie dovolania tak bol v zmysle druhej vety § 57 ods. 2 OSP pondelok 23. mája 2016.

6. Podľa § 57 ods. 3 OSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

7. Z fotokópie obálky zažurnalizovanej na liste spisu číslo 165 dovolací súd zistil, že žalobkyňa svoje dovolanie datované dňom 16. mája 2016 podala na poštovú prepravu až 24. mája 2016, to znamená po uplynutí zákonom predpokladanej dovolacej lehoty, ktorej zmeškanie nemožno v zmysle ust. § 240 ods. 2 OSP odpustiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne odmietol ako podané oneskorene podľa ust. § 447 písm. a/ CSP bez toho, aby sa zaoberal jeho obsahom.

8. V konaní bola úspešnou stranou žalovaná, ktorej tak voči žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

9. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.